

størrelserne, så det ikke er ligegyldigt, at man bliver taget med euforiserende stoffer på sig.

Den anden del af forslaget, der handler om at lave et forbud mod mobiltelefoner i fængsler og arresthuse, er også en del, som vi støtter varmt. Man skal selvfølgelig ikke have mulighed for, når man sidder i fængsel eller arresthus, at kunne sidde og kommunikere ind og ud af fængslet, hverken når det gælder om at påvirke vidner eller andre, eller aftale, hvad man skal forklare, hvis man sidder varetægtsfængslet. Men det duer jo heller ikke, at man med en mobiltelefon kan køre sine kriminelle forretninger videre, mens man sidder i fængsel. Det skal selvfølgelig stoppes, og derfor er det godt, at man med det her forslag laver et totalt forbud mod mobiltelefoner i fængsler og arresthuse.

Alt i alt er det et lovforslag, som vi fra konservativ side varmt kan anbefale.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her lovforslag er endnu en gang et samlet forslag med to hovedelementer, nemlig et narkobødeforslag og et forslag om forbud mod mobiltelefoner i fængselsvæsenet.

Jeg vil gerne minde justitsministeren om, at vi holdt en konference om samarbejdet mellem Folketinget og regeringen for nogle måneder siden, hvor der var stor enighed om at give et signal til regeringen om at undgå samleforslag, fordi det jo ofte er sådan, at man er imod den ene del af forslaget og for den anden del af forslaget eller måske vil forholde sig forskelligt til andre elementer i forslaget. Derfor er vi fra radikal side undrende over for, at det virkelig har været nødvendigt at fremsætte det her som et samleforslag, fordi de to elementer i forslaget er fuldstændig uafhængige af hinanden.

Jeg vil med det samme sige, at Det Radikale Venstre synes, det er helt i orden at gøre det strafbart at være i besiddelse af mobiltelefoner i fængsler. Det er et kommunikationsmiddel, som kan være overordentlig effektivt i forbindelse med at aftale forklaringer og aftale ny kriminalitet osv. Vi har intet som helst imod, at det skal være strafbart at besidde mobiltelefoner i disse lokaliteter, og derfor ville vi sådan set gerne støtte lovforslaget, hvis det kun var det, det handlede om.

Jeg vil allerede nu bebude, at vi vil fremsætte et ændringsforslag om deling af lovforslaget,

men det kan vi jo lade gå ind i den almindelige debat.

Den anden del af lovforslaget, hovedelementet om forhøjelse af bøderne for besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug, er vi i Det Radikale Venstre imod. Efter det blev indført, at man fik bøder for besiddelse af narkotika til eget brug, har der været indsamlet en del erfaringer, og det, vi kan sige, er, at antallet af unge, der eksperimenterer med stoffer, tilsyneladende hverken er steget eller faldet. Det vil sige, at den foranstaltning ikke har haft nogen effekt, forbruget er ikke steget, forbruget er ikke faldet, det er, hvad politiet siger efter at have kigget på erfaringerne fra de første par år.

Det er fuldt forståeligt, at regeringen ønsker at forebygge og forhindre unges narkomisbrug, det gør vi også i Det Radikale Venstre, men det er altså påvist, at det, man har gjort indtil nu, hverken har øget eller nedsat antallet af unge, der eksperimenterer med stoffer.

For den anden misbrugergruppe, der er stærkt afhængig, har indførelsen af bøder selvfølgelig heller ikke nogen effekt, fordi de først får en bøde efter den første advarsel, og denne bøde kan de selvfølgelig ikke betale uden at begå en ny kriminalitet. Og det ønsker man ikke.

Med det her lovforslag ønsker man at udstrække advarselsmuligheden til flere gange, angiveligt af sociale grunde. Enhver, der har fulgt erfaringerne med den her lov, ved jo godt, at det er af inddrivelsesmæssige grunde, for man kan ikke få disse penge ind. Hvis det var af sociale grunde, synes jeg, at det ville have været klædeligt, hvis regeringen havde vist sig mere åben over for mere effektive tiltag for de hårde misbrugere. For det første en effektiv behandlingsgaranti, men f.eks. også fixerum til de hårdest belastede narkomaner. Men der er regeringen ikke indstillet på at tage nogen som helst form for sociale hensyn over for denne meget, meget hårdt belastede gruppe.

Jeg synes, at forslaget her også på mange måder afslører eller i hvert fald røber en vis råd-vildhed. Man tager en gruppe festbrugere eller en gruppe unge mennesker, der eksperimenterer, og giver dem en bødeforhøjelse, og de, der er hårdt belastede, får nu en ekstra snor at løbe på, inden de eventuelt skal betale en bøde, dog sådan, at hvis man er et helt ungt menneske med meget små indtægter eller slet ingen indtægt, skal man altså have halveret bøderne. Så det er altså en, synes jeg, noget spredt fægtning